

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 101/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у радном спору тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ, сви из ..., које заступа пуномоћник Горан Стојковић, адвокат из ..., против туженог „Центросинергија“ ДОО из Београда, кога заступа пуномоћник Божур Лакетић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 478/18 од 20.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужилаца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 478/18 од 20.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 478/18 од 20.03.2019. године одбијена је жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 бр. 1032/16 од 01.12.2017. године, којом је одбијен као неоснован примарни тужбени захтев за исплату неисплаћене накнаде за прековремени и ноћни рад у траженим месечним износима (укупно по 216.000,00 динара) са каматом од доспећа до исплате и евентуални тужбени захтев да тужиоцима на име стицања без основа исплати по 180.000,00 динара са каматом и обавезани тужиоци да туженом накнаде парничне трошкове.

Тужиоци су преко свог пуномоћника изјавили ревизију. Ревизију су изјавили као посебну због битних повреда поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Битне повреде поступка нису законски разлог за изјављивање посебне ревизије. Разлози ревизије који се односе на примену материјалног права не указују на потребу да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Побийана пресуда не одступа од праксе судова да када је потраживање из радног односа застарело по Закону о раду, тада се из истог чињеничног основа не може истаћи захтев по стицању без основа, јер застарелошћу престаје право да се захтева испуњење обавезе, због чега се променом правног основа не може мењати рок застарелости. Странка која подноси посебну ревизију због уједначавања судске праксе дужна је да уз ревизију достави судску одлуку на основу које Врховни касациони суд утврђује да ли су испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије. Обзиром да се о различитом поступању судова одлучује на основу судских одлука, а не само на основу ревизијске тврдње, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и по одредби члана 410. став 2. у вези члана 403. став 3. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је новчано потраживање у износу од по 216.000,00 динара у односу на сваког тужиоца који су формални супарничари, па се дозвољеност ревизије цени у односу на сваког од њих.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора у односу на сваког појединог тужиоца испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је ревизију одбацио применом члана 413. ЗПП и одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**